

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statu In Quo Sint Beatorum Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicii diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

De Ecclesia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

DE ECCLESIA.

ecclesia p^r

Esai. 19.

*Jo. 1.
1. petri. 2.*

Scōrōn dñō grā

1. Cor. 12.

VT apta methodus seruetur, sciendum ecclesiam large captam comprehendere bonos & malos, qui tantum baptizati sunt, & Christiano nomine censentur, proprie tamen ecclesia, sunt tantum uera Christi membra, quorū Christus caput est, id est, qui tantum Christo fidunt, & eum solum agnoscunt. Et probe discernenda est ecclesia uera, fide, spe, charitate, & omnium uirtutū choris redimita (etiam si cibo, loco, uestitu, habitu non referat fictam quorundam religionem) ab ea quæ titulos, authoritatem ueræ ecclesiæ sibi uendicat. Habet enim hæc malignantium ecclesia uerisimilia argumenta, Patrum exempla, quæ tamē sine uerbo nō erant imitanda. Multitudinem, cum Christus dicat pusillum gregem, & multi uocati, pauci electi. Antiquitatem Esaiæ 19. Filius sapientum ego, filius regum antiquorum ego. Vt externa eorum decora & insignia taceam, sunt duo demoniū meridianum, & falsæ sanctitatis fulgores, ego uero de ecclesia Christi, non de synagoga sathanæ loquor hic. Duplex est corpus Christi: Naturale, magisterio spiritus sancti in utero Virginis formatum, Ioan. 1. Verbum caro factū est. Et 1. Petri 2. Peccata nostra ipse tulit in corpore, de hoc paulo post. Mysticū seu spirituale, id est ecclesia, quæ est cœtus seu congregatio omnium fidelium siue prædestinatorum, & dicitur spirituale, quia spiritu gratiæ, ac fide in Christum ut purificatur ac sanctificatur, ita etiā adoptatur siue asciscitur in consortium naturalis corporis eius. Duo autem sunt sanctorum genera, alij uiui, alij mortui, non incōmode torquetur huc uetus partitio, ecclesia triumphans, militans. Cæterum in ecclesia siue triumphante, siue militante singuli sancti, singula membra sunt ecclesiæ. 1. Cor. 12. Nos sumus corpus Christi & membra ex parte. Et quia de honore
sanctorum

sanctorum hoc erat institutum, sanctos mortuos sola fidei, spei, charitatis, patientiæ, longanimitatis, bonorū operum imitatione, honoramus, in quibus naturam & gratiam consideramus. Natura fuerunt et ipsi peccatores. Sed gratia ac fide in Christum saluati sunt, & nobis sunt exēplo, ne agnito peccato nostro despondeamus animum, sed ut ipsi, assurgamus in fiduciam Christi, nec nobis imputabitur peccatrix natura credentibus in eum, in quē & ipsi crediderūt. Quatenus peccatores sunt, absit ut in ipsis confidamus, quod autē fide iustificati sunt, exemplū sunt nobis fiduciæ. Summa, quantū attinet ad mortuos sanctos, nō alia ratione eos possumus honorare, nisi iusticiæ, fidei & operum imitatione, de qua re fuse dicam in censurarum condemnatione.

De honore uiuorum, est quartum præceptum Decalogi: Honora parentes, senes, magistratus, præceptores, redde omnibus debita, quibus tributum, tributum, quibus honorem, honorē. Honore inuicem præueniētes. Viduæ honorandæ sunt, alendæ & nutriendæ. Sed hic occurrit quæstio, quæ propter conscientias dubias explicanda est, uter sanctorum uel sanctarum sit maior merito: nam humana ratio ualde tumultuatur in hoc. Hinc est, quod fere omnes suos habent Diuos & Diuas, stultissimi quicquid. Ego autē simpliciter sic rem expedio. Duplex est meritum, proprium & alienum: Proprium meritum omnium sanctorum est mors & damnatio æterna: Rom. 6. Auctoramentum peccati mors. Atqui omnes peccatores fuerunt, Ro. 3. Omnes peccauerunt, & quia peccati stipendium mors est, non tantum corporis, sed & æterna corporis & animæ, meritū ergo illorum mors est æterna, Chrysostomus 25. Homelia in Ioannem: Nam si merita nostra reputabimus, non modo munere nullo, sed & supplicio digni sumus. Augustinus libro 50. Actoꝝ, Homelia 14. Da ueniam Apostole, propria tua non noui nisi mala.

item

Vidne

Duplex meritū

Romo. 6. et 3.

Chrysostomus

Augustinus

Gracianus

Ephes. 2.

Galat. 3.

Item prorsus tua a te tibi parata non nouimus, nisi mala, cum ergo coronat Deus merita tua, nihil coronat nisi dona sua. Et scholias Graciani: Quicquid habes meriti, pben- tis gratia donat, nil Deus in nobis pter sua dona coronat. Cum autem proprium meritum omnium sanctorum tam impurum sit, sequitur alieno merito, nempe Christi, nos saluari debere. Hoc autem meritum non nisi fide apprehendimus. Iam fides donum Dei est, & quidem gratuitum. Ephe. 2. Gratia estis saluati per fidem, & hoc non ex uobis, donum enim Dei est, non ex operibus, ne quis gloriatur. In hoc itaque dono, gratia, fide, omnes unum sumus in Christo. Galat. 3. Nec refert quis etiam in fide sit ardentior, sed quatenus unus est scopus fidei omnium, ita omnes unum reddit in Christo, hoc praeludebat manna, de quo, si quis plus minusque collegisset, per Gomor mensuratum, non plus aut minus habebat, sed aequaliter omnes, unde licebit nobis etiam donorum facere differentiam.

DVPLICIA DONA.

Alterum iustificans, quæ est fides. Hæc ex æquo omnibus Christum partitur, nec ullus maior aut minor est in Christo, inde & aliud thema.

OMNES SANCTI IN REGNO GLORIAE PARES FUTURI.

Philip. 3.

Christus seruator noster, glorificatus corpore & anima, regnat in cœlis, ad eandem glorificationem corporis & animæ, uocati sunt omnes in uniuersum sancti. Philippen. 3. Vnde & dominum expectamus, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ.
2. Cor. 3.